

jo dobil zabodljaj z nožem Ivan Prunko, prekupevalec živine. Prunka so našli drugo jutro mrtvega in so ga sodno raztelesili. Komisija je ugotovila, da Prunk ni podlegel rani od noža, ampak zastrupljenju vsled preobilo popite šmarnice. Preiskava se še nadaljuje.

S prebito lobanjo v bolnišnico. V mariborsko bolnišnico je bil prepeljan 38 letni Rudolf Povalec, delavec iz okolice Hoč pri Mariboru. Nekdo ga je napadel iz zasede in mu je s kolom prebil lobanjo. — Ivanu Gradišniku, 42 letnemu tovarniškemu delavcu od št. Petra, je njegov tovariš v vinoču s sekuro zlomil levo roko in mu je prebil lobanjo.

7000 din škode so povzročili te dni vlomilci, ki so vdrli v Gorci v Halozah v hišo dr. Suhadolnika. Odnegli so obleke in perila ter daljnogled in znaša skupna škoda 7000 din.

Ženska se vrgla pod vlak. Na železniškem prelazu v Medlogu pri Celju se je vrgla pod savinjski vlak 25 letna Antonija Velunšek, ki je stanovala zadnji čas na Polulah pod Celjem. Stroj ji je odrezal resno roko in noge in jo je vlekel nekaj časa s seboj. Velunškova je dobila tako hude notranje poškodbe, da je kmalu za tem izdahnila.

Novorojenčka umorila in zakopala v tuj grob. Na mestnem pokopališču v Celju je hotel popraviti grob svojega sina g. Jakob Poznič, mestni tržni nadzornik, ker je videl, da je nekdo razkopaval po gomili in odstranil cvetje. Pod tanko plastjo zemlje je zadel na v raztrgani ženski predpasnik zavito in že precej razpadlo trupelce novorojenčka. Sodno raztelesenje je ugotovilo, da je bil otrok po rojstvu umorjen in mu je najbrž nečloveška mati zamašila usteca s slamo, da ni mogel kričati. Orožniki so uvedli preiskavo.

Radi napada v bolnišnico. V Laškem so obdelali neznanci z nožem 24 let starega orožnika, ki ima rano na levi strani in po glavi. Poškodovanega so oddali v celjsko bolnišnico.

Radio nositelj kulture

Da bi zamorski domačini dobili primeren pouk: glede poljedelstva, obrti, zdravstva in drugih takih stvari, je dala uprava britskega Suda na postaviti v glavne koče zamorskih in arabskih vasi »čarobne omare, ki uče mladost«. To so seveda radijski sprejemniki, ki se sami vključujejo za oddaje, ki so jim namenjene, in se ob koncu teh oddaj tudi sami izklopujejo. Domačinom so najstrožje prepovedali vsak dotik teh skrivnostnih aparatov. Vsak mesec bo radijski strokovnjak obiskal vasi, da pogleda, ali aparati še delujejo.

55 milijonov za orožje sposobnih mož

Ameriško časopisje je objavilo po podatkih

Mlad šofer si sam končal življenje. Z velikega cestnega mosta, ki vodi čez Savo pri Črnučah pri Ljubljani, je skočil v Savo in utonil Ladislav Novotny, 25 letni šofer pri tvrdki Eifer v Ljubljani. V poslovnih pismih navaja kot vzrok prostovoljne smrti — nesrečno ljubezen.

Kmalu po poroki v prostovoljno smrt. Obešeno so našli starejšo hčerko najemnice gostilne »Sekolska klet« v Novem mestu. Nesrečnica se je poročila pred 14 dnevi pravoslavno z uslužbencem svoje matere.

Že zopet vlomilec v cerkvi. Nočni vlomilec je vdrl v župno cerkev v Dovjem na Kranjskem. S cepinom je skušal vdreti pri velikih in stranskih vratih, kar mu pa ni uspelo. Lotil se je vrat na zakristiji, kjer je popustila ključavnica. Zločinec je razbrskal ter razmetal po žagradu mašno obleko, pretaknil je vse omarice ter pregledal kelih in ciborij, ne da bi ju bil vzel

s seboj. Tabernakelj bi bil rad odprl, pa ni imel sreče. Razbil je tri nabiralnike, v katerih pa ni bilo bogznaj kaj, ker so bili izpraznjeni pred kratkim. Škodo cenijo na 1000 din. Vlomilec je pustil za spomin v zakristiji cepin.

Izpred sodišča.

Obsodba mlade tatinske družbe. Mariborsko okrožno sodišče je imelo zadnje dni posla z mladinsko tatinsko družbo, ki je strašila in kradla po Ptujskem polju vse, kar ji je prišlo pod roko. Sodišče je upravičeno prisodilo uzmovičem strožjo kazen. Kolovodja družbe Stanko Tivadar je dobil dve leti strogega zapor; Jože Debeljak je bil obsojen na 15 mesecev strogega zapor, Franc Hojnik na eno leto strogega zapor, Jakob Vesenjalk na pet mesecev strogega zapor, Ferdinand Šamolec na štiri mesece zapor in M. Tivadar na eno leto strogega zapor.

Nasilni slaboumnež vzrok krvavega dejanja.

Žalostni dogodki pred zločinom

V Račah pri Mariboru je prevzela Elizabeta Drevenšek leta 1933 po svojih starših posestvo. Poročila se je z Ivanom Drevenškom iz Šikol in se je obvezala, da bo skrbela za svojega brata Henrika in sestro Alojzijo, ki sta oba slaboumna. Henrik je bil že eno leto v umobolnici in je znan po nasilnosti.

Drevenškova tudi ni imela sreče v zakonu in je bil njen mož radi požiga hiše obsojen na dve leti. Kazen je prestal letos februarja, a se ni naselil pri svoji ženi v Račah, ampak pri svojih starših v Šikolah, ker mu je Henrik grozil, da ga ubije.

Ko je sedel Drevenšek v zaporu, je Henrik vedno znova tirjal od svoje sestre denar, katerega je zapravljval. Henrikova zapravljivost je spravila Drevenškovo domačijo tako daleč, da je bila sodno cenjena.

Iz bojazni pred bobnom je Elizabeta odrekla bratu denarno podporo, kar ga je

pa povsem zdvijalo in je bilo videti, da je slaboumnež ob vsako razsodnost, kolikor je še imel.

Divjanje slaboumneža na predvečer pred krvavim obračunom

Na večer pred krvavim obračunom je dala Drevenškova Henriku večerjo, katero je zavrnil in je pričel s sestro prepir. Naposled je zagnal skledo z večerjo ob tla, zagrabil sestro in jo je suval ob zid. Ženski se je le posrečilo, da se mu je izmuznila in ušla na prosto. Skrila se je za grmovje, kjer je prebila vso noč. Brat jo je sicer iskal, vendar je ni našel. Vrnil se je v hišo, kjer je zdrobil s sekuro vso opremo ter okna. Vsled razbijanja se je utrudil, legel v posteljo in je zaspal.

Krvavo dejanje

Drevenškova, ki je prebila vso noč pod milim nebom, se je vrnila drugo predpoludne v prepričanju, da je brat že odšel, ko se je izdivjal. Našla pa je divjaka v po-

Toda otrokova mati, grofična Lucija Kristalška, se je branila. Saj ni take sile, je dejala, in se ne mudi; otrok je zdrav in krepek in nobenega strahu ni za njegovo življenje. Pri krstu mora župnik vprašati, odkod je dete in kdo so njegovi starši; tako bi moralo priti vse na dan. Zaman bi bil ves trud in vsi napor, da bi ostala stvar tajna in skrita. Bržkone se bodo razmere na domačem gradu v kratkem spremenile; tedaj bi otroka lahko krstili...

Tako so čakali in čakali: teden, pet tednov, deset tednov in še več.

Grofična Lucija se je vrnila domov in pol leta je ni bilo več blizu, vendar je po ovinkih večkrat poslala kak denar.

Pozneje je prišla sem ter tje na otroka gledat, popetovala ga je, poljubljala, mu prinesla sladkarij in se zahvaljevala, da gozdarja tako lepo skrbita za dete, pa jima je — razen denarja, ki ga je dajala za rejo — pustila večkrat še kako dragoceno darilo.

Zaradi krsta ni rekla nikoli ničesar, le nekoč je tako mimogrede omenila, da je doma še vedno vse po starem in da je treba vse še bolj skrivati ko doslej, sicer gorje ne le njej, ampak tudi gozdarjema; saj vesta, kako nagle jeze je njen gospod oče.

Cenco, gozdarko, ki je lepega otroka ljubila, ko da je njen, je jela vest vedno huje peči, ker je otrok bil še vedno brez krsta. Ko je to nekoč svojemu možu, gozdarju, potožila, se ji je ta zasmel in dejal, da nju to figo briga, glavna reč je, da jima

grofična dobro plača, za drugo naj se pa le ona sama meni.

Tako je deček rastel in, ko mu je bilo pet let, je bil že tako krepek in velik, da so ljudje dejali, da mu je že osem let.

Čim večji pa je postal, tem bolj nerodno se je gozdarjema zdelo, da bi ga peljala h krstu; saj bi ljudje ne nehali spraševati in govoriti in zabavljati.

Spočetka sta Cenca in njen mož klicala otroka kar samo »pobiče«. Ko pa je že ta ali oni lovec poprašal po njem, sta ga imenovala za Anzana. Ker pa se je o kresu rodil, mu je gozdar dal kar priimek tudi, češ da se piše Kresnik in da je sin njegove bratranke, ki je koj po porodu umrla. Tako je prišel deček do imena in priimka.

Kaj kmalu že se je pokazala dečkova neugnana, drzna narava. Lezel je po skalovju, plezal po drevju kakor veverica, se boril z velikimi psi, raztrgal je mnogo hlač in tudi po hiši je mnogokaj pobil in napravil obilo škode.

Medtem ko je bil gozdar hud in ga je za vsako reč pošteno naklestil, ga je žena razvajala. Prave vzgoje otrok ni imel in zaradi tega je ves podivjal. Že tako drzen je bil, da si je vzel gozdarjevo puško, kadar tega ni bilo doma, in je na slepo streljal okoli.

Tako bi bil nekoč gozdarja skoraj ustrelil. Ta ga je zato tako pretepel, da je bil ves moder po telesu. Od tega dne je Anza surovega moža sovražil iz vse

stetji še spečega. Pograbila je sekiro, s katero je nerazsodno razbijal v noči po hiši, in ga je udarila z ostrino po glavi, zadaj za ušesom.

Po opravljenem krvavem obračunu je zbežala Drevenšekova k sosedu, kateri je povedala, kaj da je učinila. Komaj pa se je sosedu izpovedala, se je pojavil na pragu hiše Henrik, ves oblit s krvjo. Nekaj časa je omahoval pred hišo, se zgrudil v travo in obležal nezavesten.

Kmetiskim kolesarjem!

Vsem kolesarjem, ki se zanimajo za kolesarsko organizacijo, sporočamo, naj se obračajo na domače prosvetne in športne organizacije, kjer naj se ustanove kolesarske skupine, obenem pa naj javijo svoj naslov na osrednjo pisarno »Kmetiskih kolesarjev«, Maribor, Aleksandrova cesta 6.

Opezarjamo, da so vsi drugi naslovi za organizacijo kmetiskih kolesarjev napačni in da naj se obračajo vsi naši ljudje v teh zadevah samo na ta naslov!

*

Prosvetni tabor v Konjicah za ves konjiški okraj se bo vršil 8. avgusta. Fantovski tabor konjiškega okrožja je bil odgojen radi žalostne smrti visokošolca Rudolfa Dolinarja.

Bralno društvo pri Sv. Križu pri Ljutomeru priredi v nedeljo 1. avgusta tridejansko ljudsko igro »Na dan sodbe«. Sodelujejo tamburaši in pevec.

• • •

Posavski prosvetni tabor v Rajhenburgu.

Novo življenje gre po naši lepi Sloveniji. Nedeljo za nedeljo se zbirajo številne množice našega ljudstva na prosvetnih prireditvah, ki mogoče odmevajo širom naše domovine. Ničesar ni moglo ukloniti našega ljudstva, ki je izšlo iz naših prosvetnih organizacij, ne nasilje, ne lepe in vabljuje besede nasprotnikov v pretekli dobi. Ostalo je zvesto Bogu, narodu in državi. In to

Po obračunu

Gasilci iz Rač so hudo ranjenega Henrika prepeljali v mariborsko bolnišnico, kjer dvomijo, da bi še okrevail.

Drevenšekovo so prijeli orožniki v trenutku, ko se je hotela obesiti. Priznala je odkrito, da ni mogla več vztrajati pod isto streho z nasilnim slaboumnežem, ki jo je pretepaval, ji kradel ter zapravljil denar in bi bilo itak vse šlo na boben, da ni ona posegla v nerazsodnosti po obupni samoobrambi.

hoče sedaj javno pokazati in manifestirati. Zato se zbira po prestani preizkušnji na svojih velikih ljudskih taborih v znamenju velikih časov po besedah pokojnega nadškofa Jegliča, kot se je že večkrat v svoji zgodovini.

Posavje pri tem novem življenju noče zaostati. V nedeljo 8. avgusta se bo zbralo na Posavskem prosvetnem taboru v prijaznem Rajhenburgu. Komu v Sloveniji ni znan Rajhenburg s svojo krasno baziliko, ki je postal zadnja leta mnogim Slovincem priljubljena božja pot. Zato prav iskreno vabimo vse prijatelje katoliške prosvete, da se v obilnem številu udeležijo našega tabora, ne le iz videmske dekanije, ampak tudi iz sosednjih. Predvsem Posavčani to in onstran Save prihitite polnoštevilno na naš tabor, da bomo v mogočem zboru manifestirali za katoliška in slovenska načela. Prihitite po možnosti v narodnih nošah, na okrašenih vozovih in kolesih. Dopoldanski sprevod po trgu mora pokazati našo moč in našo zavednost.

Vsa prosvetna društva, oziroma župnije ter fantovski odseki videmske dekanije in Posavskega fantovskega okrožja so te dni prejeli okrožnice s podrobnimi navodili za tabor. Prosimo vse, da pohitijo z agitacijo za udeležbo na taboru. Ničesar naj ne ostane ta dan doma! Može in fantje, žene in dekleta, vsi moramo pokazati, da se zavedamo važnosti našega gibanja današnjih dni. Prosimo vse, ki so prejeli vprašalno polo, da na njo čimprej odgovorijo, da vemo računati vsaj s približno udeležbo na taboru, da bo mogoče tabor dobro pripraviti in po načrtu izvesti. — Bog živi!

*

Sv. Mohor pri Rogaski Slatini. 12. julij je bil za nas res vesel in zelo živahen dan na naših Rodnah. Imeli smo mladinski tabor, ki je bil kljub slabemu vremenu dobro obiskan. Zastopane so bile župnije Rogatec, Sv. Peter, Sv. Ema in domača mladina, čuli smo res lepo petje in poučno-ganljive deklamacije.

DVA VELIČASTNA TABORA

Tabor v Mozirju

Zadnjo nedeljo so se zbrali v Mozirju fantje in moške iz srednje Savinjske doline. Udeleženci so se pripeljali na okrašenih lojtrskih vozeh, na kolesih in večina jih je prišla peš.

Može in fantje, ki so prišli iz spodnje Savinjske doline, so pozdravili mozirski fantje pri kapeli sv. Miklavža na Ljubiji. Po pozdravnih besedah Mravljeta se je razvil sprevod v Mozirje.

Na težkih konjih je jezdilo 20 mozirskih fantov, za njimi je vozilo 80 kolesarjev, rudarska godba iz Velenja, fantje v narodnih nošah in krojih, naraščaj fantovskih odsekov in moške. V sprevodu so bili štirje prapori in več državnih zastav.

V Mozirju je bilo postavljenih v pozdrav osem mlajev, več slavolokov in hiše Mozirčanov so bile v zastavah. Na koncu trga pred župno cerkvijo je bil postavljen slavolok z napisom: »K božjemu soncu dvignimo srca!«

Okrog oltarja so se postavili fantje v krojih in z zastavami. Sv. mašo je opravil g. župnik Kroselj, prepeval je domači pevski zbor in igrala je vmes rudarska godba iz Velenja.

Pred cerkvijo je stala tribuna, okrog katere se je zbrala tritisočglava množica iz Mozirja in okolice.

Tisočere navzoče je pozdravil predsednik mozirskega Kat. izobraževalnega društva g. Remše, ki je povedal, da obhaja mozirsko prosvetno društvo 30 letnico. Po vzklikih kraljevi hiši, vladni in slovenskim voditeljem je dobil besedo g. Zorko Kotnik, šolski upravitelj iz Rečice ob Savinji, ki se je spominjal dela Kat. izobraževalnega društva v Mozirju. G. prof. Bitenc iz Celja je častil društvu k jubileju in ga je bodril, naj deluje še za naprej za Boga in domovino.

Nastopili so še razni govorniki in poslednji je bil g. Franjo Žebot iz Maribora, omenjajoč delo

svoje duše, in to sovraštvo je postalo še huje, ko je kmalu nato zvedel, da gozdar ni njegov pravi oče.

Pa tudi gozdar je od tega mal mrzel dečka in bi se ga bil najrajši iznebil — tem bolj, ker se tudi grofična ni več menila za otroka in je bila s plačili vedno bolj na dolgu.

Ko je bilo dečku devet let, je prišla nova sitnost. Župnik je ustanovil šolo in občina je sklenila, da morajo vsi otroci v šolo. Gozdar bi bil moral dečka tudi tja pošiljati in povedati bi bil moral, čigav je in odkod. Tega pa nikakor ni hotel.

Prav tisti čas so prišli v kraj komedijanti, ki so pri Fari razkazovali svoje vratolomne umetnije. Čeprav mu je gozdar prepovedal, je deček spet in spet letel na vas občudovat »umetnike«.

Nekega večera je gozdar ves divji od jeze šel za njim in ga je našel, ko se je pravkar podil s cirkuškimi fanti. Ko je deček srečal grozeči pogled svojega rednika, je ko veverica urno splezal v drevo in je od zgoraj zavpil:

»Ne boste me več topli. S komedijanti pojdem. V Boršt ne grem več.«

Gozdarju je udarila kri v glavo, da je posinela. Ali kmalu je spremenil lice ...

Mar ni prava sreča, da je tako nanoslo? Če vzamejo komedijanti dečka s seboj, se ga najlepše odkriža in vseh skrbi in sitnosti in jeze je konec ...

Poiskal je »mojstra« komedijantov in se nekaj časa z njim pogovarjal. Lahko ga je nagovoril, da je sprejel drznega in stasitega dečka, kajti že kar na prvi pogled mu je bil po volji.

Tako je prišel Anza h komedijantom, ki so že drugo jutro odrinili dalje po svetu.

Cenca se je vse dni in noči prejokala, ali nič drugega ji ni ostalo, ko da se je vdala; saj spremleniti ni mogla ničesar.

Vesela pa je bila grofična, ko je izvedela, da je otrok izginil s komedijanti. Poslala je še nekaj malega denarja; odtlej se ni več oglasila. Čez leto in dan je vzela grofa Javorskega ...

Več ko dvanajst let se je potikal »Janez Kresnik« s komedijanti po svetu okoli, naučil se je raznih umetnij in je postal prvak tega cirkusa. Na videz je bilo življenje mično in prijetno, v resnici pa prav potepuško in za lažnim bleščem se je skrivala beraška revščina. Od leta do leta je šlo na slabše, in ko jim je »mojster« od skrbi zbolel in kmalu umrl, so se komedijanti raztepli na vse strani.

Nekaj časa se je Anza klatil po svetu, potem se je vrnil v domači kraj, da bi tam našel dela in zaslužka.

V Črnem borštu je srečal čisto tuje ljudi, ki so mu povedali, da je gozdar, njegov rednik, že umrl, njegova žena Cenca pa se je preselila k sorodnikom v Dobrovlje.

(Dalje sledi)

ameriške vojaške oblasti število za orožje sposobnih mož na celem svetu. Brez enega milijona Kitajcev, katere sedaj vežbajo, je na celnem svetu za vojaško službo sposobnih 55 milijonov 412.628 mož. Rusija razpolaga z 1 milijonom 540 tisoč aktivnimi vojniki in z 19.490.000 izvežbanimi možmi ter predstavlja največjo armado. Na drugem mestu je Italija, ki lahko mobilizira v enem dnevu 6.924.395 mož. Velika Britanija je na petem mestu s 384.780 možmi. Najmanjšo armado posedata Švica.

OGLASI

v »Slov. gospodarju« imajo

naiboljši uspehi!